

hvad der kan karakteriseres som udskillelse ifølge regelmæssig drift, idet det vil bero på en nærmere vurdering af den enkelte virksomhed og af de enkelte aktivers karakter, herunder om det er omsætningsaktiver, der er bestemt for videresalg, eller anlægsaktiver, der er tiltænkt en mere varig tilknytning til virksomheden, ligesom de retningslinjer om udskillelse ifølge regelmæssig drift, der fremgår ovenfor, må antages at gælde uden nærmere præcisering i lovteksten.

Som det fremgår af afsnit 3.2.1, er det udvalgets opfattelse, at virksomhedspant bør omfatte nye aktiver, som pantsætteren løbende erhverver efter pantsætningen. Det er dog udvalgets opfattelse, at der som hovedregel bør gøres en undtagelse herfra i de tilfælde, hvor der indledes insolvensbehandling mod skyldneren efter pantets stiftelse, jf. afsnit 3.3.1 og lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 f i tinglysningsloven). Denne regel medfører efter udvalgets opfattelse, at det ikke længere vil være muligt at udskille aktiver ifølge regelmæssig drift af pantet. Det skyldes, at det fra dette tidspunkt er udelukket, at panteretten kan omfatte nye aktiver, der erhverves af pantsætteren. Udskillelse af aktiver, f.eks. færdigvarer, kan derfor ikke ske under omstændigheder, hvor nye aktiver, f.eks. råvarer, må forventes at blive indkøbt.

Der henvises til betænkningen side 138-144.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 c, stk. 1, i tinglysningsloven) og bemærkningerne hertil.

3.2.5. Forholdet til panterettigheder efter tinglysningslovens § 47 b, stk. 2

Udvalget har overvejet forholdet mellem en ordning med virksomhedspant, der omfatter driftsinventar og driftsmateriel, og panterettigheder efter tinglysningslovens § 47 b, stk. 2.

Når en erhvervsvirksomhed drives fra lejet ejendom, kan indehaveren uanset bestemmelsen i § 47 b, stk. 1, pantsætte det til virksomheden hørende driftsinventar og driftsmateriel – derunder maskiner og tekniske anlæg af enhver art – og ved landejendomme til lige den til ejendommen hørende besætning, gødning, afgrøder og andre frembringelser. Pantsætningen er ikke til hinder for, at de nævnte genstande udskilles ifølge en regelmæssig drift af virksomheden, jf. § 47 b, stk. 2. Bestemmelsen antages i retspraksis at have samme materielle omfang som lovens § 37. Det indebærer, at der antages at gælde et krav om stedlig tilknytning mellem en lejet ejendom og pantsat drifts-

materiel mv., idet der med driftsinventar og driftsmateriel må antages at være sigtet til genstande, der efter deres art er bestemt til mere varig forbliven på vedkommende ejendom for at tjene dennes produktion.

Efter udvalgets opfattelse er der ikke behov for helt at undtage aktiver omfattet af et § 47 b, stk. 2-pant fra virksomhedspantet på samme måde som ved aktiver omfattet af tinglysningslovens § 37, da der ikke er noget hensyn at tage til at sikre, at aktiverne kan belånes sammen med den faste ejendom. Det skyldes, at et pant efter § 47 b, stk. 2, alene kan tages i en virksomhedsaktiver, hvis virksomheden drives fra lejet ejendom, og indehaveren af virksomheden således ikke har mulighed for at belåne aktiverne sammen med ejendommen.

Der er dog efter udvalgets opfattelse behov for, at der i lovteksten tages stilling til prioritetsstillingen mellem virksomhedspant og panterettigheder efter § 47 b, stk. 2.

Det skyldes for det første, at det uden en præcisering i lovteksten i praksis vil være ganske vanskeligt at fastslå prioritetsstillingen mellem virksomhedspantet og en panteret efter tinglysningslovens § 47 b, stk. 2. Det ville i givet fald være nødvendigt at kende anskaffelsestidspunktet for hvert enkelt aktiv for at fastlægge prioritetsstillingen, hvilket skyldes, at nye aktiver omfattes af de to panteordninger på forskellige tidspunkter.

Hvis det pågældende aktiv er erhvervet, før virksomhedspantet tinglyses i personbogen, vil en panthaver efter § 47 b, stk. 2, have 1. prioritet i aktivet. Er aktivet først erhvervet efter en senere tinglysning af et virksomhedspant, vil virksomhedspanthaveren have 1. prioritet i aktivet, hvis der – hvilket formentlig vil være det sædvanlige – er indgået aftale om købet, inden aktivet bringes ind på den lejede ejendom, hvorfra virksomheden drives.

For det andet måtte panthaveren efter § 47 b, stk. 2, acceptere, at panteretten i tilbehøret udhules af et senere tinglyst virksomhedspant. § 47 b, stk. 2-pantet ville blive udhulet i takt med udskillelsen af aktiver af pantet, da nye aktiver vil blive omfattet af virksomhedspantets 1. prioritet allerede ved erhvervelsen, men inden den driftsmæssige og stedlige tilknytning til den lejede ejendom, hvorfra virksomheden drives, kan konstateres.

Udvalget foreslår derfor, at der i lovteksten udtrykkeligt tages stilling til prioritetsstillingen mellem panterettigheder efter tinglysningslovens § 47 b, stk. 2, og et virksomhedspant. Udvalget foreslår nærmere, at tinglysningstidspunktet er afgørende for prioritetsstillingen, uanset hvornår det enkelte aktiv må anses for